

Podrobný výpočet, na základě kterého vyměřující úřad při vyměřování dávky z přírostu hodnoty bere zřetel na úbytek hodnoty jako na položku odčítací, budiž platebnímu (záručnému) rozkazu připojen a tvoří jeho součást.

Nebyl-li na úbytek hodnoty vzat zřetel, nebo byl-li vypočítán jinak, než strana udala, může být tato okolnost naříkána jedině zároveň se stížností proti vyměření dávky z přírostu hodnoty z částečného zcizení, u něhož takový přírost vybývá.

Článek 8.

(K §§ 12. a 13. zákona.)

Přírost hodnoty, vyřízený podle ustanovení článku 6., jest po srážce 10% nabývací hodnoty vzít za základ pro vyměřování dávky.

Výměra dávky řídí se podle výše přírostu hodnoty a podle doby držení. Výměra odstupňována podle procent stanovena jest v § 13. zákona.

Aby se předešlo příkrostem, které by mohly povstatí tím, že stupeň hodnoty rozhodný pro procentní sazbu dávky byl překročen jen o malý obnos, jest nařízeno, že po srážce dávky z přírostu hodnoty podle vyššího stupně nesmí dávkou povinnému z přírostu hodnoty (bez srážky 10% částky naznačené v § 12.) nikdy zbýti méně, než by zbylo z přírostu hodnoty, který by nepřekročil nejvyšší obnos pro nejbliže nižší stupeň ještě přípustný.

Činí-li na příklad nabývací hodnota $10.000 K$, zcizovací cena $15.020 K$, přírost hodnoty $5020 K$, dávce podrobený přírost hodnoty tedy $4020 K$ ($15.020 K$ bez $10.000 K$ bez $[10\% \text{ z } 10.000 K] = 1000 K$), měla by se dávka následkem zvýšení hodnoty nad 50% hodnoty nabývací normálně vyměřiti 9% , t. j. obnosem $361 K$ $80 h$. Dávkou povinnému zbylo by při takovém vyměření z přírostu hodnoty ($5020 K$ bez $361 K$ $80 h$) $4658 K$ $20 h$. Kdyby však přírost hodnoty místo $5020 K$ činil jen $5000 K$, t. j. 50% ceny nabývací ($10.000 K$), tedy nejvyšší obnos nejbliže nižšího stupně dávky, bylo by dávku vyměřiti jen 8% (z $5000 K$ po srážce 10% ceny nabývací $10.000 K$, tedy) ze $4000 K$, t. j. obnosem $320 K$; z přírostu zbyl by tedy po srážce dávky obnos $4680 K$. Podle § 13., odst. 3., zákona nesmí tedy, i když přírost při nabývací ceně $10.000 K$ obnáší $5020 K$, po srážce dávky zbýti méně, nežli kdyby přírost činil $5000 K$. V tomto příkladě bylo by tedy dávku vyměřiti obnosem $5020 K$ — $4680 K$, t. j. $340 K$; jinými slovy, k dávce vypočtené podle nejvyššího obnosu nejbliže nižšího stupně obnosem $320 K$ přiraziti jest obnos, o který přírost hodnoty tento nejvyšší obnos převyšuje, tedy v tomto případě obnos $20 K$.